

CUVÂNT ÎNAINTE

Deseori, mă întreb de ce astăzi, când, cu un simplu clic, poți deschide multe uși și ferestre virtuale, mai este nevoie de o carte? Cine o va cumpăra și, mai ales, cine o va citi? Mai sunt interesați oamenii astăzi să aibă o bibliotecă în care oricine să găsească cărți de suflet și pentru suflet?

Ca și creștin, prețuiesc în mod deosebit Sfânta Scriptură. În același timp, generațiile trecute ne-au lăsat o inestimabilă moștenire scrisă de cugetări, experiențe de viață, descoperiri profetice pe care le-au primit citind și trăind Biblia.

Atunci când, în acest context, al încântării spirituale și al înălțării sufletești, apare o carte plină cu documente emise cu zeci de ani în urmă, și în timpul mai multor regimuri politice, documente de mult uitate și necunoscute actualei generații, se ridică întrebarea: „*cui prodest*”?

În acelaș timp, odată scrisă, o carte dă naștere în inima autorului unor noi provocări de a continua să cerceteze cu de-amănuntul tematica abordată și a edita noi volume.

Referitor la cartea de față, trebuie subliniat, încă de la început, că munca depusă de autor în strângerea documentelor, pasiunea și uneori insistența de care a dat dovadă în a-și atinge obiectivele propuse se cer apreciate, laudate și încurajate în continuare.

Totodată, este evident încă de la început că această carte ocupă o parte din golul lăsat de înaintașii noștri, care, deși aveau capacitatea intelectuală și disponibilitate pentru a se dedica scrierii unei altfel de cărți, nu au făcut-o, parcă încurajând pe tânărul Bogdan Emanuel Răduț să se implice într-un astfel de proiect editorial.

Trebuie subliniat că documentele ce se regăsesc în lucrare sunt de departe cele mai importante mărturii ale istoriei creștinilor după Evanghelie și, în același timp, pot deveni, în mâna unui cercetător iscusit, un veritabil instrument de cercetare viitoare.

Asumarea trecutului, cu toate aspectele sale pozitive, dar și negative, nu este ceva „de înghițit ușor” și mai ales ceva să fie însușit de aceia care pentru o vreme sunt în fruntea unor organizații.

În acelaș timp, valorile pe care un grup religios le promovează nu pot fi cu putere susținute în prezent dacă nu este cunoscut modul cum s-a ajuns la ele și modalitățile prin care acestea au fost transmise generațiilor viitoare.

Majoritatea dintre noi știm că, necunoscând istoria, vom repeta greșelile celor dinaintea noastră. Și totuși, istoria devine din ce în ce mai mult „cenușăreasa” științelor, iar cercetătorii sunt văzuți ca „*rara avis*”.

Într-un astfel de context, era de datoria Uniunii Bisericilor Creștine după Evanghelie să identifice și să sprijine credincioși cu pasiune pentru studiul istoriei, care să se dedice trup și suflet căutării de documente, multe peste care s-a pus praful istoriei. De asemenea, să caute credincioși care cunosc trecutul și, dincolo de subiectivismul inerent, să poată să transmită cercetătorului, avid de cunoaștere, aspecte definitorii din istorie.

Iulie 2013

Virgil Achihai
Președinte Uniunea Bisericilor
Creștine după Evanghelie din România